

BYLO NEBYLO - 18

Pondělí, 11 března 2013

Švédký stál vybraných událostí, jak šly dájiny. Dnešní menu: hrnčí s kytarou, Pšmyslovi vnějška zdraví, hudební výchova sirotků, poátek církevních restitucí, letám a námořníkám, bílá pilulka, mistr Pšes vápenec, tržní hospodářství, smrt Áhá ve sprše, Áernobilý sport, doutníky plně vodíkem, virová ofenziva.

3.3.1994 – zemřel Karel Kryl, Áeský písničkář, básník a grafik. Bylo mi tak nějak jedenáct, když jsem slyšela, jak si máma u zašívání zpívá Bratřím, zavírej vrátka. I pídila jsem se, o Áem Áe ta píseň je. A ta jsem se seznámila s Krylem, srpnem 1968 a pro Á vlastní nesmím chodit do pionýra. Spousta Krylových „protiarmádních“ písní vznikla během jeho vojenské služby, o ní si nemyslel, Áe z chlapců dá lá chlapy Vojenskou buzeraci, hloupost a zvlí upřímě nesšel.

3.3.1799 – narodil se František Veverka, vynálezce v oboru zemědělské techniky. Spolu se svým bratrancem zpsobili revoluci v zemědělství, když vymysleli sofistikovaný pluh, který pšdu nejen rozrušoval, ale také obracel. Pojmenovali ho rouchadlo. „veverše“ byl velký zájem. Bratřinci nestíhali vyrábět. Na kolena ve své kovárně. Netušili, Áe si mohou dát svš vynález patentovat. Zato jiní to tušili, například hospodářský úšedník Jan Kainz, který si nechal rouchadlo podle vzoru vyrobit a prezentoval ho jako svš vynález na hospodářské výstavě v Praze. Kainzpluh (Kainzův pluh) se setkal s velkým ohlasem. Pražský námecký tisk nešetšil obdivem, vynález Námeck Kainz vytvořil. Byli ale Áestní tací, kterým se takový podvod nelíbil, i rozhořel se národnostní spor o Trvalo to více jak 50 let, ale spravedlnost zvířila a bratřincům Veverkovým byl vynález rouchadla pšznán. (Pozn. red.: Loni v listopadu z pomníku bratřinců Veverkových v Rybitví u Pardubic někdo ukradl tento bronzový model rouchadla. Pomník vybudoval cech kovářů v roce 1927 jako počtu vynálezům rouchadla hned vedle jejich rodného domu na místě, kde oba vynálezci vyorali první brázdou. Zloději 350 kilogramů váží rouchadlo od podstavce odšl. Historická cena bronzového modelu se odhaduje na stovky tisíc korun. Protože ovšem není rouchadlo funkční, zloději ho nejspš rozšezali a prodali do sběru, kde za něj můžou dostat maximálně 30 000 korun.) 3.3.1993 – z Albert Bruce Sabin, americký vědec polského původu, který se zasloužil o vymýcení obávané dátské obrny. Dátská pšenosná obrna – infekční virové onemocnění, které se ší hlavně ústně-fekální cestou a jehož jediný pšenašešem je Álovšk, provázela lidstvo od nepaměti. S pšíchodem pšmyslové revoluce, kdy se lidé začali z ve velkém stáhat do měst, se z ní stal opravdový strašák. Dokud se dšti batolily po hospodářství, budovaly si pširozenou imunitu. Ve městech o tuto možnost pšily, za to získaly bonus v podobě vysoké koncentrace lidí, o provázené nedostatečnou hygienou. A epidemie udeřily s pravidelností šicího stroje.

Na konci 19. století byla zjištěna infekční povaha onemocnění, o několik let později vídeňský patolog Karl Land indentifikoval zákeřného viníka - poliovirus. Účinné ošování ale hledali lékáři dlouho. Neúspěšných Áů jen Ášenšých pokusů bylo mnoho, a americký vědec polského původu Albert Bruce Sabin dokázal z oslabených živých virů obrny vyrobit vakcínu, která zajišťovala sto procentní imunitu. V roce 1958 Ášoslo zavedlo její výrobu a na jařme roku 1960 byla během tš dnů v celé republice podána tšem a pš milionu dětí od dvou do Átyř let. A dátská obrna odešla na smetiště dájiny. 4.3.1678 – narodil se Antonio Lucio italský barokní hudební skladatel. Syn benátského holiše, vystudoval na knšze, ale pro astma musel z knšské dráhy odstoupit. Vono se blbě kše, když se jeden dusí. Pak se stal houslovým mistrem v Pio Ospedale della Pietà, jednom z benátských sirotčinců, které byly provozovány z vešejných prostšedků. Chlapci se vyučili Ášemšem a opouš sirotčinec v 15 letech. Dívky byly vedeny k domácím pracím, získávaly hudební vzdělání a ty nejtalentovanější se stávaly Álenkami Ospedalského sboru a orchestru. x x x Mám slabost pro housle a dlouhohlavé chlapy, tak uznáte, Áe tohle jsem si nemohla odpustit :-)

5.3.1222 – Pšmysl Otakar I. vydává tzv. Velké privilegium církvi, kde po několikátých vleklých sporech s pražským biskupem Ondšejem, uznává biskupovi soudní moc nad duchovenstvem, právo na dosazování knší a právo vymáhat desátek od poddaných. Církev se stává samostatným stavem. 5.3.1512 – narodil se Gerhard Mercator, vlámský kartograf, autor prvního mapového atlasu na svště. Kromě toho, Áe dal soubor map pojmenování, vymyslel nový způsob výroby globů z papíroviny a sádry, na kterou se nalepila mapa svšta, místo aš doposud používaného rytí do mosazné Áševšné a pozlacené koule. A ješ vymyslel nový způsob zobrazení, které dnes nese jeho jméno. Mercatorovo zobrazení je druh úhlojevného (zachovává úhly) válcového mapového zobrazení, které se používá zejména na námořních a leteckých navigačních mapách. Mapa vznikne tak, Áe se zeměkoule obalí papírovým válcem kolem rovníku, povrch koule se na válec „promítne“, válec se rozbálí a šup – máme mapu. Poledníky jsou zobrazeny ve stejných rozestupech, zatímco vzdálenost rovnobšek se smšrem k pólům zvšuje. Oblasti kolem rovníku jsou zobrazeny celkem pšesně, na rovníku úplně pšesně. Áším blíže k pólům, tím se vzdálenosti více deformují. Pak se nám Grónsko jako Afrika :-)

Protože na Mercatorových mapách se loxodroma - Áára protínající poledníky pod stejným úhlem - jeví jako pšímka, Ášidli se podle tšto map aš do zavedení drušicové navigace všichni námořníci i letci. Mercatorovo zobrazení používají také googlemaps :-)

6.3.1899 – námecká chemická společnost Bayer obdršela registrovanou ochrannou známku na aspirin. Toto nejstarší synteticky pšipravované léšivo, které tlumí bolest, snišuje horešu pšobí protizánětlivě a zabraňuje shlukování krevních destiček, si v roce 1950 vysloužilo místo v Guinnessově knize rekordů jako nejrozšíšenší lék proti bolesti. Každou sekundu spolkně na svště tento prášek 3 000 lidí. Rošně se vyrobí asi 100 miliard pšigramových aspirinových tablet. Kdyby se pološily vedle sebe, ovinuly by zeměkouli pštadvacetkrát.

6.3.1475 – narodil se Michelangelo di Lodovico Buonarroti Simoni, italský renesanční sochař, malíř, architekt a básník. Sochy se z pod majlíku geniálního sochaře vynořovaly z mramoru tak, jako byste vypouštš vodu z vany. Tu vykuklo koleno, tam ruka, a najednou tu stála socha v celé své kráse. Výběru mramoru všoval Michelangelo velkou pozornost, ve svém oblíbeném lomu v Carraře si kolikrát mramorový blok sám pášil. Ostatně kvšli

své umínání, co se týče výběru materiálu, zůstal medicejský kostel svatého Lorence ve Florencii bez fasády. Papež, který to celé to platil, chtěl mramor na obklad též i v nejbližším lomu, Michelangelo podstatně dál v Carrarě, a když konečně tihle dva dohodli a postavila se dokonce silnice, po které se měl ten šutr vozit, tak se vzbouřili dělníci v kamenolomu. Pro svoji nejznámější sochu zpracoval Michelangelo kamenný blok nevhodných rozměrů (5 m vysoko základně 1 x 1 m) s mnoha kazy a usazeninami, který stál 40 let bez využití před florentskou katedrálou. David, kterého Michelangelo dokončil po dvou a půl letech práce, svého tvůrce proslavil a zajistil mu nesmrtelnost. Za sochu dostal údajně 900 zlatých dukátů, což prý bylo víc, než vydělal Leonardo da Vinci za celý život. Michelangelo žil v Florencii a v Římě. Pracoval pro Medicejské i florentskou republiku, papeže i nejvýznamnější církevní hodnostářů. Stal se zámožným mužem. Nikdy se neoženil a neměl děti. „Vousiska k nebi, vyvrácený týl na samém hrbu, ptačí stáry, a jak ten štec požádá stávká šáry, už mi tvá celou vydělá díl. A tak i mozek sám rodí jen z toho, na víc nemá síly: třebaž se z křivé hlavní stávká! A proto bráť, máj milý, mé mrtvé dílo a mou pověst s ním: já nejsem sem nepatřím!", napsal umělec, když po čtyřicetiletých letech maloval stropní fresky v Sixtinské kapli. Neměl pravdu. Sixtinská krásná, krásná, krásná... 7.3.1935 - Američan Charles Darrow vynalezl deskovou hru Monopoly. Ještě v téže době se Monopoly staly nejprodávánější hrou v USA a z povodně nezaměstnaného a chudého Darrowa se záhy stal milionář. V dobách, kdy u nás buržoazní monopoly nebyly k mání, vyráběli jsme si je doma stylem „udělej si sám“. Pastelky, čtvrtky a náčrtky k dostání byly, máj otec byl (a požádá teda je) válečnický sběratelem knih. Tak jsem mu kdysi vyrobila k Vánocím monopoly s pražskými antikvariáty místo hotelů a knihami místo domů :-)... 8.3.1944 - v plynových komorách koncentračního tábora Osvětim-Běleží bylo usmrceno 3792 osob z rodinného tábora Židů. 8.3.1942 - zemřel José Raúl Capablanca, kubánský šachista, mistr světa v šachu v letech 1921-1927. Za svého života sehrál 583 partií ve významných turnajích a zápasech, z nichž prohrál 35, vítězí ovšem buďto na počátku nebo na konci své kariéry. Simulace povstání šachové partie, kdy Jára Cimrman vyhrál Capablancovi dvojitým šachem a znervóznělý Capablanca táhnul na G12, čímž se ocitnul zcela mimo šachovnici a zaznamenal tak první aut v dějinách šachu: 8.3.1917 - zemřel Ferdinand von Zeppelin, německý konstruktér vzducholodí. Generálporučík německé kavalerie Ferdinand hrabě von Zeppelin vzduchoplavbu zcela propadl za americké Občanské války, kdy pracoval jako pozorovatel ve službách Unie. Během let strávených v neposlušných balónech vymyslel vřídlo vzducholoď. První začal stavět ve svých 61 letech. Byla dlouhá 128 metrů, poháněly jí dva motory a dosahovala rychlosti 32 km/hod. Největší slávy vzducholodí se však již Zeppelin nedočkal. Nejúspěšnější š byla vzducholoď Graf Zeppelin s objemem vodíkové náplně 85 036 m³, délkou 236 m, cestovní rychlostí 115 km/h a doletem 12 000 km. Prakticky až do začátku 2. světové války zajišťovala transatlantickou dopravu a podnikla mnoho výzkumných a propagačních letů, například polární výpravu mapující severní pobřeží Ruska. Létala na pravidelné z Německa do Brazílie. Během deseti let úspěšného provozu urazil Graf Zeppelin 1 700 000 km, dopravil 34 000 cestujících a 78 tun pošty. Ěru velkých dopravních vzducholodí ukončila roku 1937 katastrofa největší z nich - 245 m dlouhého kolosu Hindenburg. 8.3.1918 - první případ španělské chřipky rozšířené z epidemie, jejíž počet obětí se odhaduje na 40 milionů lidí... Mára Kosmasová